NN 59/2021 (28.5.2021.), Presuda Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: UsI-36/2021-8 od 26. travnja 2021.

UPRAVNI SUD U RIJECI

1160

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji toga suda Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja A. D. d. o. o., sa sjedištem u O., V. S. xx, koje zastupa opunomoćenik D. H. odvjetnik u O., V. S. xx, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. p. d. d., Z., J. xx, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, 26. travnja 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/20-02/361, urbroj: 376-04-20-4 od 21. studenoga 2020.

Obrazloženje

1. Odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/20-02/361, urbroj: 376-04-20-4 od 21. studenoga 2020., odbijen je zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga A. d. o. o., O., s davateljem poštanskih usluga H. p. d. d., Z., u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene poštanske usluge i gubitka pošiljaka prijemnog broja xxx, xxx, xxx i xxx u cijelosti.

2. Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojem osporava zakonitost odluke tuženika, te u bitnome navodi da drugostupanjski organ nije tražio razloge zbog kojih rješenje nije doneseno u roku, a s obzirom na to da je podnio prigovore 23. lipnja 2017. i 26. lipnja 2017., na koje je odgovoreno tek dopisom 2. lipnja 2020., sa zakašnjenjem od skoro tri godine, a u kojem dopisu Povjerenstvo iznosi stav kako nije bilo ovlašteno rješavati o pritužbama koje se odnose na rok u kojem je podnositelju zahtjeva upućen odgovor S. z. k., jer da P. rješava samo pritužbe obuhvaćene člankom 54. stavak 5. Zakona o poštanskim uslugama, te ističe kako niti jedno tijelo nije meritorno ispitivalo o prigovoru niti se bavilo pitanjima tko je, kada i u kojoj vrijednosti otuđio sadržaj pošiljaka navedenih u izreci i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako ostaje kod svih navoda iz obrazloženja osporavanog rješenja i ističe kako je u provedenom postupku utvrdio sve činjenice važne za donošenje zakonitog akta. Ističe kako je iz zahtjeva tužitelja od 17. rujna 2020., jasno i nedvojbeno da se isti odnosi isključivo na naknadu štete zbog umanjenog sadržaja predmetnih pošiljki, a da su preostali navodi samo bili konstatacija koja govori u prilog njegovih navoda sve sa ciljem kako bi ostvario potencijalnu naknadu štete i s obzirom na navedeno, da je tuženik neovisno o prethodno donesenim odlukama S. z. k. z. o. i P. za p. p. zainteresirane osobe, O. proveo postupak rješavanja spora sukladno članku 55. ZPU-a i samostalno potpuno utvrdio sve činjenice koje su bitne za pravilno utvrđenje stvarnog stanja stvari. Ističe da je zaprimljeni ugovor tužitelja rješavao sukladno članku 54. stavak 2. i 3. ZPU-a, a s obzirom na to da se u predmetnom slučaju radilo o umanjenju sadržaja predmetnih pošiljki, da je u provedenom postupku tuženik na temelju dostavljene dokumentacije utvrdio kako tužitelj nije podnio prigovor u trenutku uručenja predmetnih pošiljaka, već da je isti podnio naknadno, nakon njihova uručenja i s obzirom na to da je naknadno podnošenje prigovora moguće samo ako primatelj priloži dokaze da oštećenje ili umanjenje sadržaja poštanske pošiljke nije nastalo naknadno, te ističe da je službena osoba tuženika telefonski kontaktirala punomoćnika tužitelja i istoga zamolila da dostavi materijalne dokaze koji bi govorili u prilog tužiteljevih navoda i tom prilikom da je punomoćnik rekao kako ne raspolažu nikakvim dokazima, s obzirom na protek vremena i budući da spisu nisu priloženi nikakvi materijalni dokazi, da je utvrđeno kako zahtjev tužitelja nije moguće usvojiti kao osnovan. Što se tiče prekoračenja roka za dostavu odgovora ističe kako za prekoračenje nije propisana naknada štete, sukladno članku 56. i 57. ZPU-a i posebno naglašava kako isto nema nikakvog utjecaja na drugačije utvrđenje stanja stvari od onog koje je utvrđeno osporavanom odlukom tuženika jer da iz priložene dokumentacije proizlazi kako tužitelj nije podnio prigovor prilikom uručenja predmetnih pošiljki već naknadno i da u postupku nije dostavio nikakve materijalne dokaze iz kojih bi bilo moguće utvrditi da je do umanjenja sadržaja pošiljke došlo prilikom obavljanja postupka dostave. Također ističe da tužitelj nije u ovom postupku niti zahtijevao utvrđenje šutnje administracije, a što se tiče tko je, kada i kako otuđio sadržaj